

כי הניחה הגמרא, שנעשה הקנין של הבעל על כל התנאים שעשו הבעל והאשה ביניהם, ותנאים אלו כוללים גם את מזון הבנות שיש לנשים מבעליהן.

ומשינין: משנתנו מדברת בכגון שקנו לזו, רק לענין מזונות בת אשתו, ולא קנו לזו, לענין מזונות בתו מהאשה הזו.

ושמא תתמה: ומאי פסקא? וכי דבר פסוק ומחלט הוא שעושים קנין רק על מזונות בת אשתו ולא על מזונות בתו מאשתו, עד ששנו חכמים בלשון פסוקה, בלי לציין חילוק בקנינים, שמזונות בת אשתו נגבים מנכסים משועבדים [משום שבודאי נעשה קנין על ההתחייבות הזו], ואילו מזונות בתו מאשתו נגבים רק מנכסים בני חורין [משום שבודאי לא נעשה על כך קנין]!?

תשובתך: איהי, בת אשתו, דהואי בשעת קנין, שכבר נולדה בשעה שבאה אמה להנשא לבעל — מהני מועיל לה קנין, כי היא באה לעולם, ולכן אפשר לעשות קנין שבו מתחייב הבעל כלפיה, לזון אותה.

אבל בנות האשה, דלא הוו בשעת קנין, שהרי עדיין לא נולדו בשעת הנישואין — לא מהני להו קנין שיעשה אביהן עם אמן לזון אותן.

ומקשה הגמרא: מי לא עסקינן דהואי בשעת קנין, וכי לא יתכן שתהא בתו מאשתו קיימת בשעת קנין? והיכי דמי, וכיצד יתכן הדבר — כגון דגרשה לאשתו אחרי שכבר ילדה לו בת, ואחזרה, והחזירה לאחר גירושיה, ומתחייב לזון את בתו שכבר קיימת. ואילו במשנה שנינו בסתם, שאין גובים למזון

צריך להכתב לדעת האשה, כיון שהיא זו שמקנה עצמה לבעל, וכמו בגט, שצריך להכתב לדעת הבעל, כי הוא זה המוציא אותה ממנו, ומקנה אותה לעצמה.

וכך בכל שטר, צריך השטר להכתב על דעת המתחייב או על דעת המקנה בשטר הזה. ולכן בקידושין, שהיא המקנה עצמה לבעלה, חייב השטר להכתב לדעתה!

ומביאה הגמרא ראייה אחרת ממשנתנו ששטרי פסיקתא ניתנו להכתב:

תא שמע ממה ששינו במשנתנו שאם התחייבו שני בעלים לאשה אחת לזון את בתה, ואחר כך מתו שני הבעלים — בנותיהן של שני הבעלים ניוזנות רק מנכסים בני חורין. ואילו היא, שהתחייבו שני הבעלים של אמה לזון אותה חמש שנים, ניוזנת מנכסים משועבדים, מפני שהיא כבעלת חוב.

ומשמע שפסיקת הבעל לאשה ניתנת להכתב בשטר, כי רק במקום שנכתב שטר אפשר לגבות מנכסים משועבדים!

ודוחה הגמרא את הראיה: הכא, במאי עסקינן — בשקנו מידו. שעשו קנין על התחייבות הבעל, ואין זה מהדברים הנקנים באמירה. וכשיש קנין, אפשר לכתוב שטר ולגבות בו מנכסים משועבדים.

ומקשינן: אי הכי, שלצורך הדחיה של הראיה, העמדת את משנתנו בכגון שעשו קנין וכתבו בשטר את ההתחייבות של הבעל — הרי בנות של כל בעל ובעל, נמי תהיינה זכאיות לגבות את מזונותיהם מנכסים משועבדים!